

PORTA OBERTA

El ministre d'Hisenda ha sortit al pas dels recents informes sobre l'aflorament de diner negre per dir que ni parlar-ne. Treure aquest tema és realitzar "afirmacions absurdes". De fet, el que està succeint és que per fi Hisenda està mantenint a ratlla el diner negre. "Si algú ha pretès enganyar la Hisenda pública comprant-se un cotxe, per descomptat que s'ho trobarà". Com és tradició en la política espanyola aquestes "falsedats" han estat escampades pels membres d'un contuberni judeomàçonic, en aquest cas format per "savis econòmics" que, segons el senyor ministre, està "patrocinat des de plantejaments d'origen incert". No és clar si el senyor Montoro es creu realment el que diu o pensa que l'opinió pública es mama el dit. El ministre d'Hisenda hauria d'explicar com és possible que la demanda de bitllets de 5.000 i 10.000 pessetes s'hagi desplomat, segons indica el Banc d'Espanya, si la causa no és l'aflorament de diner negre. També hauria de recordar que no fa gaire temps el president de la patronal de concessionaris d'automòbils deia que els compradors arribaven amb bosses d'efectiu per comprar vehicles d'alta gamma, les vendes dels quals s'han disparat en els últims mesos. Són aquestes afirmacions fantasioses? Quin interès pot tenir el Banc d'Espanya o un empresari a dir aquestes coses? És clar que si les paraules del ministre s'han d'interpretar en el sentit que el frau es redueix perquè es cobra l'IVA per la compra dels vehicles, la cosa és molt més greu. De fet si aquesta fos la interpretació cor-

Montoro i el diner negre

José García Montalvo

Professor del departament d'economia i empresa. Universitat Pompeu Fabra

recta, Déu nos en guard, seria un greuge sense límits per a tots aquells que paguen religiosament els seus impostos (també els directes).

El senyor Montoro utilitza com a gran argument que en altres països del nostre entorn no s'observa aquest fenomen d'aflorament de diner negre i es pregunta si és un fenomen exclusivament espanyol. La resposta és bàsicament afirmativa. En altres països també existeix diner negre i també s'observa un augment important de la venda de vehicles d'alta gamma en els últims mesos. Malgrat tot, la proporció de diner negre en circulació és inferior a les quantitats que es mouen a Espanya. Ho diuen els càlculs de la Unió Europea, que potser també hauria de ser inclosa entre les organitzacions màçoniques.

El descontentament del ministre d'Hisenda està causat per dos motius. El primer, l'obvi, és que sembla que es posa en dubte la capacitat del seu ministeri en la persecució del frau fiscal. Per això ràpidament s'ha afanyat a dir que el descobriment de frau

fiscal s'ha duplicat aquest últim any. El segon motiu, menys obvi però més important, és que les "xifres absolutament inventades" a les quals es refereix el senyor Montoro han estat produïdes pel servei d'estudis del BBVA, el mateix que es va atrevir a dir que la reforma fiscal que proposava el PSOE tenia sentit. Llavors ja es va produir un gran rebombori i allò encara no s'ha oblidat. A més, les dades del BBVA assenyalen que l'aflorament d'aquest diner negre per l'efecte euro s'ha dirigit especialment a la compra de béns de luxe, automòbils i habitatges. Aquest avançament de les decisions de despesa ha mantingut el creixement del consum. Tanmateix, això també implica que el creixement de l'economia l'any que ve es frenarà molt més del que s'esperava, fins a aconseguir tan sols un 1,7%. Aquestes notícies tampoc són del gust del ministre d'Hisenda, que ha realitzat tots els càlculs del pressupost públic suposant un creixement de l'economia del 3%. El ministre Montoro replica que l'economia espanyola desborda salut mentre que els alemanys o els italians no poden dir el mateix. Però l'informe del servei d'estudis del BBVA s'encarrega de recordar-li al ministre que la transmissió dels xocs externs a l'economia espanyola sol produir-se amb més endarreriment que en altres països. No trigarem a saber qui s'enduu finalment l'aigua al seu molí, però molt em temo que els "savis econòmics" tindran raó aquesta vegada. Són molts els símptomes i tots apunten la mateixa malaltia.

JOSE HUESCA / EFE

Cristóbal Montoro